

SZEMLE

Tóth Éva

HÓHATÁR

Idáig tart a csökönyös
növényzet hosszú menetelése
A harsogva zöldellő lombos erdők tavaszi
felvonulása már rég elmaradt
Elszánt fenyők kaptatnak fölfele
utánuk ritkuló sorokban
de aztán ők is leteszik a fegyvert
mint Világosnál a magyar sereg
Csak a gyalogfenyők kúsznak tovább zihálva
mint sebesültek az aknamezőn
majd néhány görcsös rángás és ők is abbahagyják
Van azért itt is élet még: zuzmók mohák
a sziklahasadékban, egysejtűvé
alacsonyodva életben lehet maradni
de akkor inkább még egy lépés fölfele
a tiszta és romolhatatlan
havon
a fagyhalálba

Lyukasóra, 2018/1.